

Ur ä va förr

ANNA-BRITTA SVENSSON

Då i add tannvärk

Då i va litn add i tannvärk kringt. Men mamma brukät ta jänn bomullstuss min Stigseli-drupå upå. Så klämmätt o ä båti tanni så ä sväjdät i, å då brukät ä djä si. Isn gåndjän villd int ä slut. Ä va sundan, å fad rindjät a Mora båta jänn tannläkär så jättät Erasmi. Ä va je kelingg så svärät, å o säjd att vir finggum kumå.

Ä va so tjänli så ä passät min Gustav Vasa. Ä va jänn stur ångg-båt, så kamm frå Läkksand. Mamma tvättät mi å sätt-å mi je rod-bljomå kläningg, alvsukkor å sandalär. Fad tog mi upå paketåldärn å ä bar-åv båta bryddjon. Dar såtum vir å väntätum upå båtn så kamm frå sunätär. Fad ann sat jämt å pratät minn nån kall, å i tuggät upå donda tussn så mamma add stuppa ini, sumu gångg så i såg suttär dar båtn suld kumå. Ann kamm, å sä stodd int ä å förrän vir kamum a Mora.

I tog fad i nävån. Ann djikk båti jätt sturt åjs så nästan sågåjt såmä slått. Dar kamm ä je kelingg så add blår kläningg å jätt väjt förkläd. Upå skållan add o nå väjt, o. Fad svänskät vi on å sä fikk i sätt mi upi jänn kunstin stol. Så kamm ä jänn gåmål kall. Ann add jänn väjt rukk å stur muntasär. Fad svänskät min ann, o. Doda

Teckning: Johan Nordström

kelindji add sätt-å mi jänn fåjl akulapp. Sä fikk i gåpå upp så isn kalln fick sjå var ä va. Ann tog utir donda tussn så mamma add sätt ini. Ann säjd i suld få je sprut så ä kam tä pikk-til litä. I bjodtil å va så duktin i kundä. Sä kamm doda kelindji minn je liti bok i suld få bledär i. Ättär and kamm donda kalln ättbakär å älld i je tångg. I fikk gåpå upp jätt tag til. Sä suld i sputt uti je väjt skål. Å ä blödät, å ä blödät, män sä gav ä si. Dämm tog av mi akulappän å säjd i add ve dukktin.

Sä djinggum vir åjt å fad säjd att nu suldum vir go båti kaffe-stugu å i suld få jänn bakäls. Männ ä djikk int å jätå nå, fö i va so bedövadn.

Sä då vir kamum emat å i fikk väjs mamma ur duktin i add ve, ädd i kunna jät upp donda bakällsn.

Ny sukkor

Då i va litn add i jämt sukkor så va garrär åv nå kelingg så add stikkmasin. I suld ju va glad då i fick släjkä så va nystikkadär. Ä va bar ä, att dämm pikkäs så rasnd. I brukät få a bomullssukkor undär.

Män nu add mamma köpa blot, finor i Kopärativa. Jämt då i add fändji nå nytt suld i båta mäj måstär så bodd i Solräjs å väjs ännä. I sätt-å mi sukkor å kringgät mi däj. Då i kamm däj va o uti fjosi. I djikk uti fjösä å väjsät dämm. Uti ladn stod luku a rovtjälärn yppin. O säjd-a mi fler gångg att i suld va försiktin.

Sä såg i katto kam nid frå skullan. Sä kumm int i jug nå mer, förrän morötär å röbetor skramlät umkringg mi. I add dumpi nidi rovtjälärn. Sä ärd i ur måstär galät. ”Åj, åj, ur gick ä?”. I sväret: ”Bra, män sukko fo sund!” ”Ä djär int nå”, säjd måstär, ”ä kunnun vir lågå”. Ä tykkt int i, donda stuppän va ju dan jämt.

Anna-Britta Svensson